**Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.**

►B

# KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2286,

**annettu 15 päivänä joulukuuta 2016,**

**yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyyden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(EUVL L 344, 17.12.2016, s. 46)

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 178, 11.7.2017, s. 18 (2016/2286)

▼B

# KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2286,

**annettu 15 päivänä joulukuuta 2016,**

**yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyyden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

## I JAKSO

## YLEISET SÄÄNNÖKSET

### *1 artikla*

### Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joilla pyritään varmistamaan kohtuullisen käytön politiikan yhdenmukainen soveltaminen; asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b artiklan mukaan verkkovierailuoperaattorit voivat soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen.

2. Lisäksi siinä vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat

a) verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemiä hakemuksia, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi;

b) menetelmää, jota kansallisten sääntelyviranomaisten on sovellettava arvioidessaan, onko verkkovierailuoperaattori osoittanut, ettei se pysty kattamaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyyden heikentymiseen.

### *2 artikla*

### Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 määritelmiä.

2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’pysyvillä yhteyksillä’ jäsenvaltioon sellaista oleskelua jäsenvaltion alueella, joka johtuu kokoaikaisesta ja pysyvästä työsuhteesta, mukaan lukien rajatyöntekijöiden työsuhteet; kestävistä sopimussuhteista, jotka edellyttävät itsenäisen ammatinharjoittajan vastaavantasoista fyysistä läsnäoloa; osallistumisesta kokopäiväisiin toistuviin opintokursseihin; tai muista tilanteista, kuten lähetettyjen työntekijöiden tai eläkeläisten tilanteista, kun niihin liittyy vastaava läsnäolo jäsenvaltion alueella;

b) ’matkaviestinnän vähittäispalveluilla’ loppukäyttäjille tarjottavia yleisiä matkaviestintäpalveluja, mukaan lukien äänipuhelu-, tekstiviesti- ja datapalvelut;

▼B

c) ’avoimella datapaketilla’ yhden tai useamman matkaviestinnän vähittäispalvelun tarjoamista koskevaa hinnoittelumallia, jossa ei rajoiteta kiinteään kausimaksuun sisältyvien matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen määrää tai jossa matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen kotimainen yksikköhinta, joka saadaan jakamalla koko laskutusjaksoa vastaava matkaviestintäpalvelujen kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a kotimaassa käytettävissä olevalla matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen kokonaismäärällä, on alhaisempi kuin asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitettu säännelty tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinta;

d) ’ennalta maksetulla hinnoittelumallilla’ hinnoittelumallia, jossa matkaviestinnän vähittäispalveluja tarjotaan vähentämällä yksikkökohtaisesti saldoa, jonka asiakas on antanut operaattorin käyttöön ennen kulutusta, ja jonka mallin asiakas voi peruuttaa seuraamuksitta kun saldo tai kausi on kulunut loppuun;

e) ’vierailujäsenvaltiolla’ muuta jäsenvaltiota kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiota;

f) ’matkaviestintäpalvelujen katteella’ muiden matkaviestintäpalvelujen kuin unionissa tarjottavien vähittäistason verkkovierailupalvelujen myynnistä saatavia tuloja ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, eli pois lukien vähittäistason verkkovierailupalvelujen kustannukset ja tulot;

g) ’ryhmällä’ emoyritystä ja sen kaikkia tytäryrityksiä, jotka ovat sen määräysvallassa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004 ([1]) tarkoitetulla tavalla.

II JAKSO

**KOHTUULLISEN KÄYTÖN POLITIIKKA**

*3 artikla*

**Perusperiaate**

1. Verkkovierailuoperaattorin on tarjottava säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla verkkovierailuasiakkailleen, jotka asuvat vakinaisesti kyseisen verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla on kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, kun asiakkaat matkustavat ajoittain unionin alueella.

2. Kohtuullisen käytön politiikkaan, jota verkkovierailuoperaattori soveltaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön estämiseksi, sovelletaan 4 ja 5 artiklassa säädettyjä ehtoja, ja sillä on varmistettava, että kaikilla tällaisilla verkkovierailuasiakkailla on mahdollisuus käyttää säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain unionin alueella samoin ehdoin kuin jos tällaisia palveluja kulutettaisiin kotimaassa.

*4 artikla*

**Kohtuullinen käyttö**

1. Kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi verkkovierailuoperaattori voi pyytää verkkovierailuasiakkaitaan esittämään todisteen vakituisesta asumisesta verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai muista sellaisista pysyvistä yhteyksistä kyseiseen jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

▼B

2. ►C1 Avoimen datapaketin tapauksessa verkkovierailuasiakkaan on voitava kuluttaa ajoittain unionissa matkustaessaan vähittäistason verkkovierailudatapalveluja kotimaisella vähittäishinnalla määrä, joka on vähintään kaksi kertaa yhtä suuri kuin määrä, joka saadaan jakamalla kyseisen avoimen datapaketin koko laskutusjaksoa vastaava kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitetulla säännellyllä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinnalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisen kotimaisen käyttörajan soveltamista. ◄

Kun matkaviestinnän vähittäispalveluja myydään pakettina muiden palvelujen tai päätelaitteiden kanssa, datapaketin kotimainen kokonaisvähittäishinta määritetään 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja tämän kohdan soveltamiseksi ottamalla huomioon hinta, jota sovelletaan paketin matkaviestinnän vähittäispalveluja koskevan osan erilliseen myyntiin, ilman alv:a, jos kyseinen hinta on saatavilla, tai hinta, jota sovelletaan ominaisuuksiltaan samanlaisten palvelujen myyntiin yksittäin.

3. Ennalta maksetun hinnoittelumallin tapauksessa, vaihtoehtona 1 kohdassa säädetylle kohtuullisen käytön politiikkaa koskevalle vaatimukselle, verkkovierailuoperaattori voi rajoittaa unionissa kotimaisella vähittäishinnalla kulutettavien vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen kulutuksen määrään, jotka vastaa vähintään määrää, joka saadaan jakamalla verkkovierailun alkamishetkellä käytettävissä olevan ja asiakkaan jo operaattorille maksaman jäljellä olevan saldon kokonaismäärä ilman alv:a asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitetulla säännellyllä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinnalla.

4. Kun verkkovierailuoperaattori käsittelee liikennetietoja direktiivin 2002/58/EY 6 artiklan mukaisesti estääkseen sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön, se voi soveltaa tasapuolisia, kohtuullisia ja oikeasuhteisia valvontamekanismeja, jotka perustuvat objektiivisiin indikaattoreihin sellaisen vilpillisen tai poikkeavan käytön riskistä, joka ei ole enää ajoittaista matkailua unionin alueella.

Objektiivisiin indikaattoreihin voi sisältyä toimenpiteitä sen määrittämiseksi, onko asiakkaan kotimainen kulutus hallitsevaa verkkovierailupalvelujen kulutukseen nähden tai oleskeleeko asiakas pääsääntöisesti kotimaassa eikä muissa unionin jäsenvaltioissa.

Sen varmistamiseksi, ettei ajoittaista matkailua harjoittaville verkkovierailuasiakkaille anneta tarpeettomasti tai liiallisesti 5 artiklan 4 kohdan mukaisia varoituksia, verkkovierailuoperaattoreiden, jotka soveltavat tällaisia toimenpiteitä verkkovierailupalvelun vilpillisen tai poikkeavan käytön riskin havaitsemiseksi, on tarkasteltava näitä oleskeluun ja kulutukseen liittyviä indikaattoreita kumulatiivisesti ja vähintään neljän kuukauden jaksolta.

Verkkovierailuoperaattorin on määriteltävä verkkovierailuasiakkaiden kanssa tehtävissä sopimuksissa, mihin matkaviestinnän vähittäispalveluun tai -palveluihin kulutusindikaattori liittyy, sekä tarkastelujakson vähimmäiskesto.

Joko sitä, että verkkovierailuasiakkaan kulutus tapahtuu pääasiassa kotimaassa, tai sitä, että verkkovierailuasiakas oleskelee pääsääntöisesti kotimaassa määritellyn tarkastelujakson aikana, on pidettävä näyttönä siitä, että säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö ei ole vilpillistä eikä poikkeavaa.

Toisen, kolmannen ja viidennen alakohdan soveltamiseksi jokainen päivä, jona verkkovierailuasiakas kirjautuu kotimaan verkkoon, on laskettava päiväksi, jona kyseinen asiakas oleskelee kotimaassa.

▼B

Muihin objektiivisiin indikaattoreihin riskistä, että sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavia säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja käytetään vilpillisesti tai poikkeavasti, voivat sisältyä ainoastaan seuraavat:

a) jokin SIM-kortti on pitkään käyttämättä, mutta sitä käytetään useimmiten ellei yksinomaan verkkovierailujen yhteydessä;

b) samalla kuluttajalla on useita SIM-kortteja, joita hän käyttää peräkkäin verkkovierailujen yhteydessä.

5. Kun verkkovierailuoperaattori osoittaa objektiivisen ja perustellun näytön avulla, että SIM-kortteja on järjestelmällisesti jälleenmyyty henkilöille, jotka eivät tosiasiallisesti asu kyseisen vähittäismyyntiä harjoittavan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja tämän jälleenmyynnin tarkoituksena on mahdollistaa sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten, verkkovierailuoperaattori voi toteuttaa välittömiä oikeasuhteisia toimenpiteitä varmistaakseen, että taustalla olevan sopimuksen kaikkia ehtoja noudatetaan.

6. Verkkovierailuoperaattorin on tämän jakson mukaisesti toimiessaan noudatettava direktiivejä 2002/58/EY ja 95/46/EY ja niiden kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä sekä asetusta (EU) 2016/679.

7. Tätä asetusta ei sovelleta kohtuullisen käytön politiikkoihin, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisesti tarjottavien vaihtoehtoisten verkkovierailuhintojen sopimusehdoissa.

*5 artikla*

**Kohtuullisen käytön politiikkojen läpinäkyvyys ja valvonta**

1. Kun verkkovierailuoperaattori soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa, sen on sisällytettävä verkkovierailuasiakkaiden kanssa tehtäviin sopimuksiin kaikki kyseiseen politiikkaan liittyvät ehdot, mukaan lukien mahdollinen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti sovellettava valvontamekanismi. Verkkovierailuoperaattorin on otettava käyttöön osana kohtuullisen käytön politiikkaansa läpinäkyvät, yksinkertaiset ja tehokkaat menettelyt asiakkaiden tekemien kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevien valitusten käsittelemiseksi. Tämä ei rajoita asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaista verkkovierailuasiakkaan oikeutta turvautua läpinäkyviin, yksinkertaisiin, oikeudenmukaisiin ja nopeisiin tuomioistuimen ulkopuolisiin riitojenratkaisumenettelyihin, jotka verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa on luotu direktiivin 2002/22/EY 34 artiklan mukaisesti. Tällaisissa valitusmekanismeissa ja riitojenratkaisumenettelyissä on annettava verkkovierailuasiakkaalle mahdollisuus esittää todisteita siitä, ettei hän käytä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja muihin tarkoituksiin kuin ajoittaiseen matkailuun, vastineena 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettuihin varoituksiin.

2. Verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle tämän asetuksen mukaisesta kohtuullisen käytön politiikasta.

▼B

3. Kun on olemassa 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin objektiivisiin indikaattoreihin perustuvaa objektiivista ja perusteltua näyttöä riskistä, että tietty asiakas käyttää säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja unionissa vilpillisesti tai poikkeavasti kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla, verkkovierailuoperaattorin on varoitettava asiakasta havaitusta riskiin viittaavasta käyttäytymismallista ennen kuin se soveltaa mitään lisämaksua asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaisesti.

Tapauksissa, joissa tällainen riski johtuu siitä, että sekä pääasiassa kotimaassa tapahtuvaa kulutusta että pääsääntöisesti kotimaassa oleskelua koskeva kriteeri, johon viitataan 4 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa, ei täyty määritellyn tarkastelujakson aikana, muut merkit riskistä, joka johtuu verkkovierailuasiakkaan yleisestä oleskelusta tai käytöstä muualla kuin kotimaassa, on otettava huomioon lisämaksun sovellettavuudesta 1 kohdan mukaisesti tehtyjen valitusten käsittelyssä tai asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaisessa riitojenratkaisumenettelyssä.

Tätä kohtaa sovelletaan riippumatta siitä, että verkkovierailuasiakas esittää 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kirjalliset todisteet asuinpaikasta tai muista pysyvistä yhteyksistä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa.

4. Kun verkkovierailuoperaattori antaa verkkovierailuasiakkaalle varoituksen 3 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava asiakkaalle, että jollei tämän käyttötapa muutu ajanjakson kuluessa, joka ei voi olla lyhyempi kuin kaksi viikkoa, tavalla, joka osoittaa kulutuksen tai oleskelun tapahtuvan tosiasiallisesti kotimaassa, säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen mahdolliseen jatkuvaan käyttöön kyseessä olevalla SIM-kortilla voidaan tällaisen varoituksen antamispäivän jälkeen soveltaa asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaista lisämaksua.

5. Verkkovierailuoperaattorin on lopetettava lisämaksun soveltaminen heti kun asiakkaan käyttö ei enää osoita säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön riskiä 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen objektiivisten indikaattoreiden perusteella.

6. Kun verkkovierailuoperaattori osoittaa 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että SIM-kortteja on järjestelmällisesti jälleenmyyty henkilöille, jotka eivät asu vakituisesti kyseisen vähittäismyyntiä harjoittavan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja tämän jälleenmyynnin tarkoituksena on mahdollistaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle todisteet, joista kyseinen järjestelmällinen väärinkäyttö käy ilmi, sekä toimenpide, joka on toteutettu taustalla olevan sopimuksen kaikkien ehtojen noudattamisen varmistamiseksi, viimeistään silloin, kun toimenpide toteutetaan.

## III JAKSO

## HAKEMUS JA MENETELMÄ VERKKOVIERAILUJEN VÄHITTÄISTASON LISÄMAKSUJEN POISTAMISEN KESTÄVYYDEN ARVIOIMISEKSI

### *6 artikla*

### Tiedot, joilla tuetaan verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi

1. Verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemä hakemus, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin

▼B

kestävyyden varmistamiseksi, jäljempänä ’hakemus’, on arvioitava hakemuksen tehneen verkkovierailuoperaattorin antamien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaismääriä koskevien tietojen pohjalta, jotka on ennustettu 12 kuukauden ajalle aikaisintaan 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen. Ensimmäistä hakemusta varten nämä määräennusteet on arvioitava käyttämällä jotain seuraavista vaihtoehdoista tai niiden yhdistelmää:

a) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tosiasialliset määrät, jotka hakija on tarjonnut sovellettavalla säännellyllä vähittäistason verkkovierailuhinnalla ennen 15 päivää kesäkuuta 2017;

b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät 15 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät kyseessä olevana ajanjaksona arvioidaan käyttäen perusteena matkaviestintäpalvelujen tosiasiallista kotimaista vähittäiskulutusta ja hakijan verkkovierailuasiakkaiden ulkomailla unionissa viettämää aikaa;

c) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät 15 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen määrät arvioidaan käyttäen perusteena säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen määrien suhteellista muutosta, joka on tapahtunut merkittävää osaa asiakaskunnasta edustavissa hakijan hinnoittelumalleissa, joissa hakija on asettanut säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen hinnat kotimaisten palvelujen tasolle vähintään 30 päivän aikana, liitteessä I esitetyn menetelmän mukaisesti.

Jos asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty hakemus saatetaan ajan tasalle, säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustettuja kokonaismääriä on päivitettävä kotimaan matkaviestintäpalvelujen todellisen keskimääräisen kulutustavan pohjalta kerrottuna verkkovierailuasiakkaiden todetulla lukumäärällä ja ajalla, jonka he ovat viettäneet vierailujäsenvaltioissa edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

2. Hakijan kustannuksia ja tuloja koskevien tietojen on perustuttava liikekirjanpitoon, joka on asetettava kansallisen sääntelyviranomaisen saataville, ja tietoja voidaan mukauttaa 1 kohdan mukaisten määräarvioiden perusteella. Kun kustannuksista tehdään ennusteita, poikkeamat aiemmasta liikekirjanpidosta johtuvista luvuista voidaan ottaa huomioon ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden tueksi voidaan esittää näyttöä ennusteiden kattamaa aikaa koskevista rahoitussitoumuksista.

3. Hakijan on toimitettava kaikki matkaviestintäpalvelujen katteen sekä säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen kyseessä olevana ajanjaksona liittyvien todellisten ja ennustettujen kokonaiskustannusten ja -tulojen määrittämiseksi tarvittavat tiedot.

*7 artikla*

**Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvien verkkovierailusta aiheutuvien kustannusten määrittäminen**

1. Sen osoittamiseksi, ettei hakija pysty kattamaan kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyyden heikentymiseen, huomioon otetaan ainoastaan seuraavat verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua:

a) verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat kustannukset;

b) verkkovierailusta aiheutuvat vähittäiskustannukset.

▼B

2. Säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon otetaan ainoastaan määrä, jonka verran hakijan kokonaismaksujen tällaisia palveluja unionissa tarjoaville vastapuolille odotetaan ylittävän kokonaissummat, jotka se saa samojen palvelujen tarjoamisesta muille verkkovierailuoperaattoreille unionissa. Verkkovierailuoperaattorille säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta maksettavien määrien osalta verkkovierailuoperaattorin on tehtävä oletus näiden tukkutason verkkovierailupalvelujen ennustetuista määristä, jotka ovat yhdenmukaisia sen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennustettujen määrien perustana olevan oletuksen kanssa.

3. Verkkovierailusta aiheutuvien vähittäiskustannusten osalta huomioon otetaan ainoastaan seuraavat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa:

a) verkkovierailutoimintojen käytöstä ja hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien kaikki erityisesti verkkovierailun käyttöön ja hallintaan käytetyt liiketoimintatietojen hallintajärjestelmät ja ohjelmistot;

b) datan selvityksestä ja maksujen käsittelystä aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien sekä datan että maksujen selvityskustannukset;

c) sopimusten neuvottelemisesta ja tekemisestä aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien ulkoiset maksut ja sisäisten resurssien käyttö;

d) kustannukset, jotka aiheutuvat asetuksen (EU) N:o 531/2012 14 ja 15 artiklassa säädettyjen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamista koskevien vaatimusten noudattamisesta, ottaen huomioon verkkovierailuoperaattorin soveltama kohtuullisen käytön politiikka.

4. Edellä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut kustannukset otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaisliikennemäärän suhdetta sen verkkovierailupalvelujen ulospäin suuntautuvan vähittäistason liikenteen ja sisäänpäin suuntautuvaan tukkutason liikenteen kokonaismäärään liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti, sekä suhteessa, joka vastaa sen unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän liitteessä II olevassa 1 ja 3 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut kustannukset otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärään liitteessä II olevassa 1 ja 3 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

*8 artikla*

**Yhteisten vähittäiskustannusten kohdentaminen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen**

1. Edellä 7 artiklan mukaisesti määritettyjen kustannusten lisäksi hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua, voidaan ottaa huomioon suhteellinen osuus yhteisistä kustannuksista, jotka aiheutuvat matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta yleensä. Huomioon otetaan ainoastaan seuraavat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa:

a) laskutus- ja perintäkustannukset, mukaan lukien kaikki asiakaslaskun käsittelyyn, laskentaan, tuottamiseen ja tiedoksi antamiseen liittyvät kustannukset;

▼B

b) myynti- ja jakelukustannukset, mukaan lukien myyntipisteiden ja muiden matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnissä käytettävien jakelukanavien toimintakustannukset;

c) asiakaspalvelukustannukset, mukaan lukien kaikkien loppukäyttäjän saatavilla olevien asiakaspalvelujen toimintakustannukset;

d) luottotappioiden hallintakustannukset, mukaan lukien kustannukset, jotka aiheutuvat asiakkaiden hoitamattomien velkojen poistamisesta kirjanpidosta ja epävarmojen saamisten perinnästä;

e) markkinointikustannukset, mukaan lukien kaikki matkaviestintäpalvelujen mainonnasta aiheutuvat kustannukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa, otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen kaikkien matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteen kokonaismäärään, joka lasketaan kyseisen suhteen painotettuna keskiarvona matkaviestintäpalvelua kohti, kun painokertoimet heijastavat hakijan maksamia vastaavia verkkovierailun keskimääräisiä tukkuhintoja, liitteessä II olevassa 1 ja 4 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

*9 artikla*

**Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatavien tulojen määrittäminen**

1. Sen osoittamiseksi, ettei hakija pysty kattamaan kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyyden heikentymiseen, ainoastaan seuraavat tulot otetaan huomioon hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua:

a) tulot, jotka syntyvät suoraan vierailujäsenvaltiosta lähtevästä matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteestä;

b) osuus kiinteisiin kausimaksuihin perustuvasta matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä saatavista kokonaistuloista.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuloihin sisältyvät seuraavat:

a) vähittäishinta, joka peritään verkkovierailuoperaattorin soveltaman kohtuullisen käytön politiikan mukaiset määrät ylittävästä liikenteestä asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaisesti;

b) tulot, jotka saadaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisista vaihtoehtoisista säännellyistä verkkovierailupalveluista;

c) kotimainen vähittäishinta, joka laskutetaan yksikkökohtaisesti tai matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjonnasta perittävien kiinteiden kausimaksujen lisäksi ja joka aiheutuu matkaviestinnän vähittäispalvelujen käytöstä vierailujäsenvaltiossa.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrittämiseksi tapauksessa, jossa on kyse matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä pakettina muiden palvelujen tai päätelaitteiden kanssa, huomioon otetaan ainoastaan matkaviestinnän vähittäispalvelujen myyntiin liittyvät tulot. Kyseiset tulot on määritettävä käyttäen viitekohtana hintaa, jota sovelletaan paketin kunkin osan erilliseen myyntiin, jos se on saatavilla, tai hintaa, jota sovelletaan ominaisuuksiltaan samanlaisten palvelujen myyntiin yksittäin.

▼B

4. Liitteessä II olevassa 1 ja 5 kohdassa esitettyä menetelmää on sovellettava sen kokonaistulojen osuuden määrittämiseen, joka on peräisin säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvien matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä.

*10 artikla*

**Verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien hakemusten, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi, arviointi**

1. Kun kansallinen sääntelyviranomainen arvioi verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi, se voi päätellä, ettei hakija pysty kattamaan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyyden heikentymiseen, ainoastaan jos hakijan verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivinen nettokate on vähintään 3 prosenttia sen matkaviestintäpalvelujen katteesta.

Verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate on määrä, joka jää jäljelle, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset on vähennetty kyseisten palvelujen tarjoamisesta saaduista tuloista, siten kuin ne on määritetty tämän asetuksen mukaisesti. Katteen määrittämiseksi kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkastettava hakemuksessa annetut tiedot sen varmistamiseksi, että ne on saatu 7, 8 ja 9 artiklassa säädetyn kustannusten ja tulojen määrittämismenetelmän mukaisesti.

2. Kun verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen absoluuttinen arvo on vähintään 3 prosenttia matkaviestintäpalvelujen katteesta, kansallisen sääntelyviranomaisen on joka tapauksessa evättävä lisämaksu, jos se voi osoittaa, että erityisten olosuhteiden vuoksi kotimaan laskutusmallin kestävyyden heikentyminen olisi epätodennäköistä. Tällaisiin olosuhteisiin lukeutuvat tilanteet, joissa

a) hakija kuuluu ryhmään ja on olemassa näyttöä ryhmän muita tytäryhtiöitä unionissa hyödyttävästä sisäisestä siirtohinnoittelusta, varsinkin kun ryhmän sisällä sovellettavissa tukkutason verkkovierailuhinnoissa esiintyy merkittävä epätasapaino;

b) kotimaanmarkkinoiden kilpailuaste on sellainen, että markkinoilla voidaan kestää alhaisempia katteita;

c) tiukemman mutta edelleen 3 ja 4 artiklan mukaisen kohtuullisen käytön politiikan soveltaminen alentaisi verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen alle 3 prosenttiin.

3. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa sekä operaattorin matkaviestintäpalvelujen kate että verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate on negatiivinen, kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava lupa soveltaa säänneltyjen verkkovierailupalvelujen lisämaksua.

▼B

4. Kun kansallinen sääntelyviranomainen hyväksyy säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen lisämaksun, sen lopullisessa päätöksessä on yksilöitävä se varmennetun verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen katteen määrä, joka voidaan kattaa soveltamalla vähittäistason lisämaksua unionissa tarjottaviin verkkovierailupalveluihin. Lisämaksun on oltava yhdenmukainen niiden verkkovierailuliikennettä koskevien oletusten kanssa, joihin hakemuksen arviointi perustuu, ja se on asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY ([1]) 8 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

IV JAKSO

**LOPPUSÄÄNNÖKSET**

*11 artikla*

**Kohtuullisen käytön politiikan ja verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien hakemusten, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi, seuranta**

Asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b ja 6 c artiklan ja tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen seuraamiseksi ja jotta komissiolle voidaan tiedottaa vuosittain soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan 5 kohdan mukaisesti, kansallisten sääntelyviranomaisten on säännöllisesti koottava tiedot seuraavista:

a) toimet, joita ne toteuttavat asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b artiklan ja tässä asetuksessa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisen valvomiseksi;

b) vuoden aikana tehtyjen, hyväksyttyjen ja uusittujen verkkovierailun lisämaksun soveltamista koskevien hakemusten lukumäärä asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti;

c) niiden tekemissä verkkovierailun lisämaksun hyväksymistä koskevissa päätöksissä tunnustetun verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen nettokatteen suuruus ja lisämaksua koskevat järjestelyt, jotka on ilmoitettu verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemissä hakemuksissa, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyyden varmistamiseksi.

*12 artikla*

**Uudelleentarkastelu**

Komissio tarkastelee tätä täytäntöönpanosäädöstä uudelleen viimeistään kesäkuuhun 2019 mennessä kuultuaan ensin BERECiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta suorittaa aikaisempi uudelleentarkastelu täytäntöönpanosta saatujen ensimmäisten kokemusten ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan 2 kohdassa mainittujen tekijöiden merkittävien muutosten johdosta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

▼B

*13 artikla*

**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

*LIITE I*

RLAH-säännön (”roam like at home”) mukaisesti tarjottujen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen todellisten määrien suhteellinen muutos edellisen vuoden vastaavaan ajanjaksoon verrattuna:

$$\left( \frac{\sum_{1}^{n} määrä_k(t)}{\sum_{1}^{n} määrä_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

jossa

$k$ = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data);

$n$ on niiden päivien lukumäärä, joina RLAH-sääntöä on sovellettu ($n \geq 30$); ja

$t$ on vuosi, jona RLAH-sääntöä on sovellettu ensimmäisen kerran.

Tätä prosenttiosuutta olisi käytettävä arvioitaessa määrien muutosta ennustetun 12 kuukauden ajanjakson aikana siten, että se kerrotaan edellisen vuoden määrillä.

▼B

*LIITE II*

1) Matkaviestinnän vähittäispalvelujen $w_i$ painokertoimet:

$$w_k = \frac{\textit{operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta}_{ki}}{\sum_{k=1}^{3} \textit{operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta}_{k}}$$

jossa:

$k$ = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data);

operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta viittaa operaattorin kustakin palvelusta maksamaan keskimääräiseen yksikköhintaan epätasapainoisessa liikenteessä, kun kunkin palvelun yksikkönä on eurosenttiä i) äänipuhelun minuuttia kohti, ii) tekstiviestiä kohti ja iii) datansiirron megatavua kohti.

2) Hakijan vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaisliikennemäärän suhde sen verkkovierailupalvelujen ulospäin suuntautuvan vähittäistason liikenteen ja sisäänpäin suuntautuvan tukkutason liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin}}{(\textit{vähittäistaso ulospäin} + \textit{tukkutaso sisäänpäin})\ \textit{verkkovierailuliikenne}} = \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin}_{k}}{(\textit{vähittäistaso ulospäin} + \textit{tukkutaso sisäänpäin})\ \textit{verkkovierailuliikenne}_{k}}$$

jossa:

$k$ = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

3) Hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhde sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}}{\textit{vähittäistaso ulospäin}\ (EU + eiEU)\ \textit{verkkovierailuliikenne}} = \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_{k}}{\textit{vähittäistaso ulospäin}\ (EU + eiEU)\ \textit{verkkovierailuliikenne}_{k}}$$

jossa:

$k$ = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

4) Hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhde sen kaikkien matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}}{\textit{vähittäistaso ulospäin}\ (EU + eiEU)\ \textit{verkkovierailuliikenne} + \textit{vähittäistaso kotimaanliikenne}} = \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_{k}}{\textit{vähittäistaso ulospäin}\ (EU + eiEU)\ \textit{verkkovierailuliikenne}_{k} + \textit{vähittäistaso kotimaanliikenne}_{k}}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

▼B

5) Vähittäistason verkkovierailupalvelujen tulot EU:ssa:

$$\textit{Vähittäistason verkkovierailupalvelujen tulot EU:ssa} = \textit{matkaviestinnän vähittäispalvelujen tulot} \times \left( \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\textit{vähittäistaso ulospäin } (EU + eiEU) \textit{ verkkovierailuliikenne}_k + \textit{vähittäistaso kotimaanliikenne}_k} \right)$$

jossa:

$k$ = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)